

CHÚA NHẬT 19 THƯỜNG NIÊN B BÁNH HẰNG SỐNG TỪ TRỜI XUỐNG

+++

A. DẪN NHẬP

Đời là một cuộc hành trình đi về quê trời. Con đường về trời vừa xa lại vừa khó khăn. Lương thực cho cuộc hành trình phải được đầy đủ. Nhưng lương thực chúng ta phải có là gì ? Lấy đâu ra thứ lương thực đó ? Hôm nay, Đức Giêsu đã chỉ bảo cho chúng ta thứ lương thực mà Ngài sẽ ban cho. Đó là bánh hằng sống từ trời xuống.

Đức Giêsu đã hé mở cho dân Do thái biết : Ngài sẽ ban cho họ thứ bánh đó : "*Ta là Bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này sẽ sống đời đời*". Lời tuyên bố này gây sốc cho người nghe, làm cho người ta sửng sờ và khó chịu, nhất là khi Ngài nói thêm: "*Và bánh ta sẽ ban tặng, chính là thịt Ta đây*" (Ga 6,51). Họ không thể nào chấp nhận được lời tuyên bố ấy khi bản thân Đức Giêsu chỉ là một người Nazareth, gia cảnh rất tầm thường.

Còn đối với chúng ta, nếu không có đức tin soi dẫn, chúng ta không thể nào chấp nhận được mầu nhiệm Thánh Thể, vì Thánh Thể là mầu nhiệm đức tin. Ngày nay chúng ta đã được Chúa soi sáng, chúng ta tin nhận Đức Giêsu là bánh hằng sống từ trời xuống và Bánh ấy là thịt máu Ngài. Thánh Thể chính là lương thực nuôi sống linh hồn chúng ta trên đường về quê trời và ban cho chúng ta sự sống đời đời.

B. TÌM HIỂU LỜI CHÚA.

+ **Bài đọc 1** : 1V 19,4-8.

Tiên tri Êlia đứng lên chống đối việc thờ kính ngẫu thần do bà Jézabel, vợ ngoại giáo của vua Achab, đưa vào đất Israel. Sau lần tiên tri Êlia giết chết 400 sư sãi Baal, ông bị hoàng hậu Jézabel truy nã gắt gao, ông phải trốn chạy vào hoang địa. Bị đói khát và thất vọng, ông chỉ còn chờ chết. Nhưng Chúa sai thiên thần mang đến cho ông một chiếc bánh và một vò nước. Được bánh và nước bồi dưỡng, ông lấy lại sức và tiếp tục lên đường, đi một mạch suốt 40 ngày tới núi Horeb diện kiến Thiên Chúa.

+ **Bài đọc 2** : Ep 4,30-32 - 5,2.

Khi viết thư này, phải chăng đang có một sự căng thẳng trầm trọng đã nảy sinh trong cộng đoàn tín hữu ở Êphêsô, đến độ người ta đã la lối và thóa mạ nhau ? Thánh Phaolô nhắc nhở mọi người hãy nhớ mình là Kitô hữu, nhờ phép rửa tội đã trở nên con Thiên Chúa, là môn đệ và là anh em với Đức Kitô.

Vì thế, địa vị ấy đòi hỏi chúng ta phải biết thương yêu, biết tha thứ cho nhau bằng cách phải giữ bỏ khỏi đời sống tất cả những gì làm thương tổn đức bác ái như giận hờn, thù oán, ích kỷ. Thánh Phaolô xác định rằng việc tha thứ cho nhau ấy là kết quả hợp lý của việc được Thiên Chúa thứ tha "*Như Thiên Chúa đã tha thứ cho anh em trong Đức Kitô*" (Ep 5,2).

+ **Bài Tin mừng** : Ga 6,41-51.

Đức Giêsu đã tuyên bố: *"Ta là bánh từ trời xuống"*. Đứng trước những thánh giả hoài nghi và còn thù nghịch nữa, Đức Giêsu cứ khẳng định như thế. Ngài còn cho biết thêm : ai muốn được sống vĩnh hằng, cần phải lãnh nhận bánh ấy.

Người Do thái không thể nào chấp nhận được lời tuyên bố ấy bởi vì làm sao người ta có thể hiểu được mầu nhiệm Nhập thể. Người ta chỉ có thể lý luận theo lẽ tự nhiên rằng : làm sao ông này có thể là bánh hằng sống từ trời xuống được ? Bởi vì ông ta chỉ là người Nazareth như họ, ông ta chỉ là người thợ mộc, con ông Giuse và bà Maria, anh chị em ông đang ở với mình, thân thể sự nghiệp chẳng có gì đáng lưu ý, gia cảnh của ông ta thật là tầm tối. Vậy tại sao ông ta dám tuyên bố như thế ?

Đức Giêsu muốn trả lời cho họ rằng muốn tin mầu nhiệm này, hiển nhiên là phải có đức tin. Đức tin chỉ Thiên Chúa mới có thể ban cho. Đức tin giúp những người lãnh nhận nó được kết hợp với Chúa và sống bởi Chúa và nhờ Chúa. Như vậy, chúng ta hưởng nhờ đức tin vào Chúa Kitô, chúng ta hãy tỏ ra ngoan ngoãn với những giáo huấn của Ngài, trung thành yêu mến Ngài, nhiệt tâm với Thánh Thể Ngài. Do đó, Ngài sẽ là bánh hằng sống từ trời xuống, là nguồn mạch sự sống vĩnh hằng cho chúng ta.

C. THỰC HÀNH LỜI CHÚA.

Muốn được trường sinh bất tử

Đây là bài giảng dài, Đức Giêsu nói về Bánh Hằng Sống. Bài Tin mừng hôm nay tiếp theo đoạn Tin mừng tuần trước được rút ra trong bài giảng về Bánh hằng sống trong thánh Gioan. Bài giảng này có thể chia thành 3 phần :

1. Chúa nhật tuần trước đã nói đến sự khác biệt giữa của ăn vật chất mau hư nát và của ăn bất hủ mà Con người đem đến trong thế gian.
2. Chúa nhật này nói đến việc Đức Giêsu ban mình làm bánh hằng sống và kêu gọi mọi người ăn bánh đó.
3. Chúa nhật tuần sau sẽ nói đến việc Đức Giêsu ban bánh đó trong phép Thánh Thể.

I. TA LÀ BÁNH TỪ TRỜI XUỐNG.

Trong bài Tin mừng hôm nay, chúng ta thấy Đức Giêsu đưa dần đến mầu nhiệm *"Bánh ban sự sống"*. Nhưng dân chúng không mở tai ra để nghe, để hiểu. Họ chỉ khư khư xoay quanh những đòi hỏi vật chất. Khi nghe Đức Giêsu nói: *"Ta là bánh từ trời xuống"*, người ta kêu ca phản đối: *"Ông này chẳng phải là Giêsu, con ông Giuse sao ? Cha mẹ ông ta, chúng ta đều biết cả, sao bây giờ ông ta lại nói: Ta từ trời xuống" ?*

Họ phản đối Đức Giêsu vì họ thấy theo con mắt xác thịt, theo suy nghĩ của loài người hạ giới. Họ giống như Gagarin, anh hùng vũ trụ đầu tiên, bay lên không gian ngày 12 tháng 4 năm 1961. Khi trở về trái đất, ông tuyên bố : *"Tôi không thấy thiên đàng đâu cả"*. Lối nhìn này gọi là quan sát thực nghiệm, cân đo, đong chạm được bằng mắt, tai, tay, chân, mũi. Ngoài ra không thấy gì khác nữa.

Họ phản ứng trước lời tự xưng của Đức Giêsu, nêu lên sự kiện Ngài là con bác thợ mộc, họ biết Ngài sinh sống tại Nazareth. Làm sao họ hiểu một người thợ mộc tầm thường nghèo nàn lại có thể trở thành sứ giả đặc biệt của Thiên Chúa được. Họ chối bỏ Đức Giêsu vì trắc nghiệm Ngài bằng các giá trị của loài người, của xã hội và bằng tiêu chuẩn thế gian.

Truyện : Bé cái lằm

Lawrencee là bạn thân của thi sĩ Thomas Hardy. Thời gian ông phục vụ trong Không lực hoàng gia Anh với tư cách thợ máy, ông vẫn thường mặc quân phục thợ máy đến thăm vợ chồng Hardy. Một lần tại nhà thi sĩ, ông gặp bà thị trưởng Dorchester. Không biết anh thợ máy cùng có mặt hôm đó là ai, bà tỏ ra khó chịu quay sang hỏi bà Hardy, nói bằng tiếng Pháp, bà than phiền "từ thuở cha sinh mẹ đẻ đến nay, tôi chưa bao giờ ngồi uống trà với một tên lính quèn như thế này". Không ai nói năng gì. Một lúc sau, Lawrencee nói với bà bằng tiếng Pháp thật hoàn hảo rằng "Xin lỗi bà, tôi có thể làm thông dịch viên cho bà, vì bà Hardy không biết nói tiếng Pháp".

Một mệnh phụ phu nhân rơm đời và bất nhã đã lằm lằm tai hại chỉ vì xét người theo bề ngoài, theo tiêu chuẩn xã hội. Đó cũng là lằm lằm của người Do thái đối với Đức Giêsu. Họ không thấy được Đức Giêsu từ trời xuống vì lòng họ ra chai đá, không còn cảm động theo ân huệ lôi kéo của Đức Chúa Cha, không còn nghe lời Cha dạy dỗ dù hết mọi người được Thiên Chúa dạy dỗ như sách tiên tri đã chép. Thiên Chúa lôi kéo. Thiên Chúa dạy dỗ. Thiên Chúa đề nghị, nhưng rồi ta không nghe, không đáp lại, không hiệp thông. Người ta có tự do, có quyền từ chối, tự do của họ đã chiều theo các tình tư dục của họ.

II. TA LÀ BÁNH BAN SỰ SỐNG.

Sau khi đã trẻ câu chuyện vì sự lằm lằm của người Do thái, Đức Giêsu lại trở lại vấn đề Ngài là Bánh. Trên kia Ngài quả quyết Ngài là bánh từ trời xuống. Đây Ngài quả quyết thêm một điều nữa : "*Ngài là bánh ban sự sống*", khác với manna.

So sánh manna được ban cho dân Do thái làm lương thực đi đường trong sa mạc với Bánh Hằng Sống được Đức Giêsu ban cho các tín hữu trong bí tích Thánh Thể, chúng ta thấy manna là lương thực được Đức Chúa ban cho dân Do thái trong thời xuất hành, là thứ đồ ăn mau bị hư nát (x.Xh 16,19-21). Dù dân Do thái đã ăn manna, nhưng họ vẫn bị giết chết do tội họ đã phạm (x.Tv 78, 29-31) và vẫn không sống đời đời (x.Ga 6,58). Còn Đức Giêsu mới là Bánh Hằng Sống đích thực, để ăn thịt và uống máu Ngài thì sẽ không phải chết (x.Ga 6,50) nhưng được sống đời đời (Ga 6,51.54), được ở trong Ngài (Ga 6,56), được sống nhờ Chúa Cha (x.Ga 6,57), được sống và được sống dồi dào (x.Ga 10,10).

Đức Giêsu lại nói tiếp: "*Bánh Ta sẽ ban tặng chính là thịt Ta đây, để cho thế gian được sống*". Với câu này, Đức Giêsu đã đưa vào một ý tưởng mới. Bánh này Đức Giêsu hứa sẽ ban, nhưng chưa ban. Đã rõ, đây Đức Giêsu muốn nói về Thánh Thể Ngài sẽ thành lập sau này. Từ lương thực nuôi sống thể xác, được Ngài biến thành Bánh Hằng sống (x.Ga 6,48), thành thân mình sẽ bị khổ nạn và phục sinh của Ngài (x.Ga 6,51), thành của ăn thần thiêng nuôi dưỡng đức tin, giúp các tín hữu đủ sức tiến về Đất Hứa là quê trời đời sau và sẽ được sống muôn đời.

Truyện : Phép lạ ở Lanciano.

Năm 700, tại tu viện thánh Longino ở Lanciano (Ý) có một linh mục tên là Basiliô, đã dâng Thánh lễ nhưng lại hoài nghi về mầu nhiệm Chúa biến bánh rượu nên Mình Máu Thánh Chúa, thì Chúa đã làm một phép lạ cả thể còn được lưu niệm đến ngày nay như một tang chứng vĩ đại về phép Thánh Thể, được gọi là phép lạ Lanciano.

Sau khi vị Linh mục ấy truyền phép, Bánh đã trở nên Thịt và Rượu đã trở nên máu, còn được cô đọng đến ngày nay. Theo một cuộc phân tích, thịt là một thớ thịt từ trái tim, máu là máu một người với công thức AB (vết máu trên chiếc khăn liệm Turin cũng là công thức AB).

Ngày nay, Thịt và Máu Chúa được lưu giữ trong hào quang quý giá gọi là Hào Quang phép lạ Thánh Thể Lanciano, có từ năm 1713. Cuộc khảo sát khoa học chứng minh, được thực hiện năm 1971. Thánh đường thánh Phanxicô, nơi lưu giữ, trở nên một trung tâm hành hương lớn của thế giới (Đọc Eucharistic Miracles của Carroll Cruz).

III. BÁNH BAN SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI.

Người đời ai cũng muốn sống lâu, sống trường sinh bất tử, cho nên mỗi độ xuân về người ta nhận nhíp chúc tuổi nhau như thi sĩ **Trần tế Xương** đã diễn tả :

*Lặng lặng mà nghe nó chúc nhau
Chúc nhau trăm tuổi bạc đầu râu.*

Người ta ai cũng sợ chết. Tham sinh úy tử là lẽ tất nhiên. Người ta nhận xét rằng không bao giờ người đời cảm thấy mình sống lâu cả. Dầu đã tóc bạc da môi, đi không vững, đứng không ngay, cũng còn thấy như mới bước chân vào đời ngày hôm qua vậy. Cụ Tam nguyên **Yên Đỗ** đã diễn tả tâm trạng ấy như sau :

*Nhớ từ năm trước vẫn thơ ngây
Thoát chốc mà già đã tới ngay.*

Đến ngay Đức Hồng y Mercier, trước khi kết thúc cuộc đời 74 tuổi, đã buồn rầu khóc lên khi thấy thần chết đến gõ cửa : "Ôi đau đớn thay, Phải mang theo vào lòng đất bao nhiêu dự định".

Càng sống lâu, người ta càng muốn sống, càng thích sống, thèm sống, khát sống... Cụ già tám chín mươi tuổi thấy còn ham sống , như trang thanh niên mười chín đôi mươi vậy. Người ta có sống lâu đến ngàn năm như ông Mathusalem đi nữa, chắc tâm trạng cũng không thay đổi được.

Vì vậy, người ta mới tìm ra đủ cách, đủ mọi phương pháp để được cải lão hoàn đồng, được sống lâu, nhất là được trường sinh bất tử.

Truyện : Thuốc bất tử hay thuốc tử ?

Thời Chiến quốc, có người đem dâng vua nước Sở một vị thuốc bất tử. Người ấy bưng vị thuốc vào, có viên canh cửa hỏi rằng :

- Vị thuốc này có ăn được không ?

Người ấy đáp :

- Ăn được.

Tức thì, viên quan giật lấy vị thuốc mà ăn.

Chuyện nói đến tai vua. Vua phán bắt viên quan đem giết.

Viên quan kêu rằng :

- Thần đã hỏi người đem dâng thuốc. Người ấy nói rằng : "Ăn được" nên thần mới ăn. Thế là thần vô tội mà lỗi người dâng thuốc - Và chẳng, người đem dâng thuốc nói là "bất tử", nghĩa là ăn vào thì không chết nữa. Thế mà thần mới ăn, đã sắp phải chết, vậy là thuốc tử, chớ sao gọi là bất tử được ? Nhà vua giết thần, thực là bắt tội một người vô tội mà tỏ rằng thiên hạ dối được nhà vua mà nhà vua vẫn tin.

Vua nghe nói có lý, bèn tha cho viên quan ấy, không giết nữa.

(Nguyễn văn Ngọc, Cổ học tinh hoa, tập 1, tr 170)

Người ta hoàn toàn bất lực trước cái chết. Bao nhiêu phương pháp làm cho con người trường sinh bất tử đều thất bại. Người ta chỉ còn có cách quay về với Chúa thôi.

Một trong những câu nói quan trọng nhất của Đức Giêsu về đời sống vĩnh cửu là những gì Ngài nói trong bài Tin mừng hôm nay: *"Ta là Bánh từ trời xuống... Ai ăn bánh này thì sẽ sống đời đời. Bánh của Ta sẽ ban cho ấy là Thịt Ta, Ta ban Thịt Ta để thế gian được sống"*. Đức Giêsu mạc khải cho biết cuộc sống nơi trần gian này không phải là cuộc sống duy nhất và chết không phải là chấm hết. Còn có cuộc sống trong tương lai không bao giờ chấm dứt, đó là cuộc sống vĩnh cửu.

IV. THÁI ĐỘ CỦA TA.

1. Tin hay không tin.

Khi Đức Giêsu nói: *"Ta là Bánh từ trời xuống"*, dân Do thái xầm xì phản đối là phải, vì Ngài mạc khải về mình cho họ, Ngài mời họ tin vào Ngài và ăn bánh trường sinh là Ngài, để không bị đói khát nữa mà được sống đời đời. Làm sao họ tin Ngài là sứ giả của Thiên Chúa, là Đấng ở nơi Thiên Chúa, là Đấng sống mật thiết với Thiên Chúa, là chính Ngôi Lời Thiên Chúa, tiếng nói của Ngài là tiếng nói của Thiên Chúa. Ngài là bánh hằng sống từ trời xuống ư ?

Ngày nay tâm thức của con người cũng chẳng khác với người Do thái xưa. Không phải chỉ có ngày nay con người mới khước từ màu nhiệm trung tâm của đức tin. Sự khước từ hiện nay của nhiều người trẻ cũng như người trưởng thành không phải là chuyện mới mẻ : việc này đã bắt đầu từ thời Đức Giêsu, khi chính Ngài đã giảng giải và dạy giáo lý !

Trước hết chúng ta hãy khiêm tốn nhận biết lời xác quyết của Đức Giêsu thật to lớn. Chúng ta nên nhìn nhận rằng người không tin không phải là một kẻ bất bình thường. Họ sống theo "lý trí" của con người một cách hoàn toàn tự nhiên. Điều này càng nhấn mạnh đến tính cách đặc biệt của đức tin : đức tin không chỉ giới hạn vào những quan điểm hợp lý mà thôi. *"Ta là Bánh hằng sống từ trời xuống"*.

Đây là cao vọng chưa từng thấy của một người thợ mộc thấp hèn ở làng bên cạnh, mà người ta biết rõ cha mẹ. Đức Giêsu đã phản ứng thế nào, hôm đó (và hôm nay) trước sự khước từ "Bánh bởi trời" (Noel Quesson) ?

2. Muốn được đến với Chúa.

Đức Giêsu phán tiếp: *"Các ông đừng có xầm xì với nhau, chẳng ai đến với Ta được, nếu Chúa Cha, là Đấng đã sai Ta, không lôi kéo kẻ ấy"*. Ngay từ đầu, Đức Giêsu đã đứng trên một bình diện khác với lý trí của con người. Đó là điều mà chúng ta thường gọi là "Ân sủng", hay nói cách khác, đó là sáng kiến của Thiên Chúa.

Đức Giêsu nói cần phải có sự soi sáng ở bên trong của Thiên Chúa là Đức tin, để thấu hiểu được những việc của Thiên Chúa, để "đến với Đức Giêsu". Chỉ có Chúa mới có thể nói về Chúa. Đấng siêu việt không phải là một thực tại nhỏ bé nằm trong tầm hiểu biết của bộ óc con người hay của máy móc khoa học : Thiên Chúa là Đấng hoàn toàn khác, vượt cao hơn tất cả. Hãy để cho Chúa dạy bảo chúng ta. Phải đón nhận "Lời Chúa", lời từ một nơi khác đến với chúng ta.

Truyện : Hồng y Newman.

Hồng y Newman trước kia đã từng giữ chức vụ cao trong Anh giáo và bổng lộc hằng năm là một số tiền khá lớn. Dù thuộc tầng lớp quý tộc và hàng chức sắc cao cấp như vậy, nhưng ngài vẫn luôn có sự áy náy lương tâm về một số vấn đề liên quan đến đức tin tôn giáo khó lòng lý giải được.

Thế rồi một ngày kia, sau khi đã dành nhiều thời giờ suy nghĩ tìm hiểu và so sánh giữa Anh giáo và đạo Công giáo, cuối cùng ngài quyết định từ bỏ mọi chức vụ và các đặc quyền đặc lợi để xin cải giáo theo Công giáo. Biết được ý định của Newman, nhiều người thân là bà con và bạn bè đã đến thăm và đề nghị ngài suy nghĩ lại. Có người còn nêu cụ thể vấn đề bổng lộc như sau: "Trước khi quyết định, xin ngài hãy cân nhắc cẩn thận. Vì nếu ngài cải giáo thì không những bị mất tất cả các chức danh và địa vị tinh thần, mà ngay cả lương bổng vật chất hàng năm không còn được hưởng nữa".

Nhưng Newman đã thẳng thắn trả lời họ rằng: "Tiếc thì tôi cũng có tiếc thật. Nhưng tôi đã suy nghĩ kỹ rồi. Chức vụ, quyền hành và bổng lộc vật chất tuy đáng quý, nhưng có đáng là gì nếu đem so sánh với những cái tôi nhận được khi tôi trở nên thành viên của Hội thánh Công giáo và tông truyền. Tôi sẽ được lãnh nhận ơn Chúa Thánh Thần qua việc lãnh các bí tích, nhất là được ăn bữa tiệc Thánh Thể. Đó mới thực là bánh đem lại phúc trường sinh".

Sở dĩ Newman có được suy nghĩ sáng suốt và quyết tâm cao như vậy, là do Ngài được Chúa Thánh Thần soi dẫn và đã thuận theo sự hướng dẫn ấy. Thực vậy, nếu không có ơn Thánh Thần, thì người ta chẳng những sẽ không hiểu nổi các chân lý nói trên, mà sẽ còn tỏ ra khó chấp nhận những lời giảng dạy về mầu nhiệm Thánh Thể, như đám đông dân Do thái tại thành Capharnaum mà Tin mừng hôm nay đã thuật lại.

3. Thánh Thể, nguồn sinh lực dồi dào.

Để có thể tin vào mầu nhiệm Thánh Thể, người ta phải mở rộng tâm hồn trước những mạc khải và quyền lực siêu nhiên.

Văn sĩ **Charles Péguy** đã nói: "*Bí tích Thánh Thể, Bánh Hằng sống, không phải là những chuyện tầm thường ngang tầm tay chúng ta. Phải tìm kiếm vượt trên những gì hữu hình. Không ai đã thấy bao giờ ! Vậy để thấy rõ hơn, có lẽ chúng ta sẽ nhắm hẳn mắt lại, tránh mọi sự chia trí trong thế giới hữu hình, để tập trung vào cái "vô hình".*

Người Kitô hữu cũng phải đi ngang qua sa mạc cuộc đời với bao gian nan trở ngại. Chúng ta cũng cần được Chúa nuôi dưỡng để đủ sức đi trọn cuộc hành trình về quê trời đời sau. Vậy chúng ta cần phải ăn thứ lương thực nào ? Chúa Cha đã ban cho ta bánh bởi trời là Đức Giêsu (x.Ga 6, 32-33). Đó là Bánh Thánh Thể, được ban để đem lại sự sống đời đời như Ngài đã nói: "*Ta là Bánh hằng sống từ trời xuống. Bánh Ta sẽ ban chính là thịt Ta để cho thế gian được sống (x.Ga 6, 48.51).*

Bánh ban Sự Sống còn là Lời Chúa như Đức Giêsu đã nói khi đương đầu với ma quỷ cám dỗ: "*Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra*" (Đnl 8,3 ; Mt 4,4). Ngài chính là Ngôi Lời hay lời nói của Thiên Chúa đã nhập thể làm người (Ga 1,14) và chỉ mình Ngài mới có những lời mang lại sự sống đời đời (x.Ga 6,68).

Tóm lại, Mình Máu Chúa là của ăn không những nuôi dưỡng linh hồn mà còn tăng thêm niềm tin, lòng yêu mến và hy vọng, giúp chúng ta sống hào hùng, sống tốt đẹp ở đời này và bảo đảm cho chúng ta hạnh phúc trường cửu đời sau. Vậy chúng ta hãy quý mến phép Thánh Thể và siêng năng rước lễ để lãnh nhận những ơn ích và những hiệu quả cao quý ấy.

Lm Giuse Đinh lập Liễm

Giáo xứ Kim phát

Đà Lạt